

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI;
5 lei linia petit.

PRIMĂVARĂ

Uscat până'n adâncuri de gerurile seci
Cari au încins pământul ca'n lumea cea de veci
Din somnul ei Natura la viață se trezește,
Zăpada pe coline o vezi cum se topește,
Al primăverei soare ne râde cu căldură
Căci iar e tinerețe în inimi și'n Natură,
Ursuzele de babe au și întors cojocul
Spre Polul Nord plecatău să-și caute norocul
Or da pe-acolo, poate, de pește-ciocan
Amfibie scârboasă în chip de Găetan.
Căci baba de e rece, îi-e cald în schimb cojocul
Și spurcăciuni bipede la ele-și găsesc locul.

Pământul aburește la razele de soare
Ies pluguri ruginite pe 'ntinsele ogoare
Plăvanii întind brazda pe mucedul pământ
Spre ceruri ciocârlia înalță al său cânt.

Un gândăcel se 'ncurcă pe-o floare de cicoare
Și râde deodată cu raza cea de soare
Românul își îndeamnă plăvanii dela rudă
El vede că de-acuma începe greaua trudă
Pe urma ei copiii și casa o să-i fie
Cu pâne îndestulată cu rod și bogăție
Nu-i pasă de Madgearu nici chiar de Sever Dan
Ciuperci de ăștia-aruncă aproape an de an
El rupe fără milă, dar numai la plivit
Toți lugerii din holdă cu sucotrăvit.

Răzmirița le este răzmiriță de broaște
 Pe-orăcăeli oricine îi poate-acum cunoaște,
 O piatră aruncată în lac și-ai isprăvit
 Brotacii nu mai mișcă sub straiul înverzit.

Plăcută primăvară cu flori și Mărțișoare
 Cântată 'n seri cu lună de-atâtea domnișoare
 De-ai dus babele rele acuma dela noi
 Avem încă și trântori și mai avem „băboi”
 De ăștia scapă dragă acuma România
 De vrei să fie 'n țară deplină veselie.

TEPELUȘ.

Inoitorii

Eu sunt sutaș prieten al minșilor profane,
 Adun cu grije zdreamța zvârlită pe măidane,
 Cu mână de măestru țesutul i-l desfac...
 Admir concertul monstru al broaștelor din

Și mulțumit în suflet de rostul meu, de mine,
 Intruchipez poeme din grohote porcine,
 Din gângave și fade vorbiri parlamentare...
 Sunt jidovul ce — adună la vechituri bizare,
 Sunt mâna ce adună netrebnicele oase,
 Din cozile de câne fac sită de mătase,
 Eu știu să fac un înger din ori și ce femeie,
 Eu din neghiobi fac astăzi eroi de epopeie,
 Eu nu găsesc subț soare nimic indiferent,
 Și pentru ode aflu oriunde stimulent.

Cum am știut odată, Ardealul meu duios,
 Să-ți cânt nădejdea sfântă și visul luminos,
 Cum din durerea-ți cruntă și jalea fără nume,
 Făcui să-ți treacă doina în patru părți de

Să mângăe, să plângă, nădejdea s'o 'n-
 Și sufletul în mândrii ostași să-l încălzească,
 Voi ști să prind în stihuri pe marii tăi fruntași
 Icoana vremii noastre urmașilor să-i lași.

Pe cerul țarei noastre al libertății soare
 Sărută sfântul sânge din inimi luptătoare
 Și dornic încunună cu raza lui fierbinte,
 Prin văi, pe culmi, pe coaste uitatele

Și picuri mari de lacrimi din cerul înorat
 Iși varsă peste țară prinosul lor curat.

În freamătul de codri și-al murmurilor zvon
 S'aud chemări la viață: Sunt cei un milion
 De feți frumoși ce leagă cu sufletele lor
 Pământul ud de sânge de-al nostru brav

Veniți, fruntași de astăzi ai dragei mele nații,
 Cu 'ntreaga-vă arhivă de calde declarații,
 Cu vorba voastră, care blestemul a rostit
 Spre fratele pe cruce de dușmani răstignit.
 Ungaria se zbate cuprinsă de potop,
 Aleargă dela Pesta, viteze Cicio-Pop
 C'au năvălit Valahii în patria maghiară.
 Tu dute, Iuliu Maniu, cu tunul la hotară,
 Căci vin din Roma fiii Ardealului acum,
 Vin cete voluntarii, tu spulberă-i în drum,
 Veniți, voi sfinți episcopi cu-a voastre cir-

Rostiți blestemul negru pe România-Mare.
 Așa-i! Aveți dreptate: „Acei ce vin armați
 Nu-s frați cu noi, sunt demoni ucigători
 de frați,

Asupra căror arma să 'ndrepți e datorie”
 Loviți la mir această barbară Românie,
 Ce lacom năvălește cu gândul ei avan
 Spre țara fericită a sfântului Ștefan.

Aleargă și tu, Vaida, momentul e sinistru
 Și ori-ce-ai spune, mâne am să te văd

Și-acuma, când adoarme divina inspirație
 Las coatele pe masă și pana 'n călimare.
 Tu, muza mea vitează și gingașe și castă,
 Fă-ți slujba ta deplină și dă-mi săpun și pastă,

Și adă-mi apă caldă. Trafând cu-așa eroi,
Simt greu mirosul muced de goz și de
[gunoi

Și zugrăvind pe-ai țarei înoitori stăpâni,
E foarte igienic să ne spălăm pe mâni.

Nepomuk.

Curiozitate

Ionel: Tăticule de ce șeful liberalilor poartă barbă?

Tatăl: Fiindcă bărbierii sunt naționaliști.

Din cremenea lui Amnari

Puterea e un factor potentat atunci când o ai în mână, însă când o visezi opt ani de zile, e numai un vis frumos... se poate, dar așa mai spune și alta, căci bietul hornar din Săliște a visat ursul cu care s'a întâlnit numai odată și numai doi ani, dar să-l întrebe cineva dacă visul a fost frumos sau nu... măcar' că ursul e destul de cu... putere.

— Puterea poate fi asemănată cu poama din poveste, care nu se poate și în ce gură ar putea să pice.

Se spune, că omului necăjit nu-i arde nici focul în vatră. O nebunie și închipuiți-vă numai chint necăjește Honț și de-i foc la strășină, cum va părâi focul și în pod nu numai pe vatră.

In Casina din Pui

Zice „Frainlain“ Fridolină
Că nu-i în lumea toată
Mai bun vin ca la Casina
Și chef mai la roată...

Acolo merg burlacii toți
Ori când să dă prilejul.
Și pă'n mai au în pungă zloți
I-și ung mereu gâtlejul...

Căci toți știu trage la măsca
Le place se înghița
Un gând le este cât se bea
Un gând la mândruliță...

Și-apoi în taina dulcei seri
Cam către unsprezece
Se'ncepe șirul de cântări,
Și vinul „Struguri“ trece...

In ziua următoare'apoi
Umflați de vinuri toți cimpoi
Fecke, Kréva, Fărcaș Miliță
Strănută, cască și sughiță...

Mily de Pui.

Dela Pui.

Ca dl Benö Kréva se fie
pe deplin lămurit și convins
că dl guraliv „B“ nu este
m'nealui se binevoiască a-și
lua osteneala și să citească
epigrama de mai jos dedicată
„gentlemenului“ care a
luat parte la petrecerea din
Pui aranjată pe urmă, și că-
ruia îi sună de fapt acel ar-
ticol.

Dlui Balint N.
De-un pătrar de veac, cât este,
De când ești între cei vii
Fapte să le știm de veste
N'ai făcut, decât — beții.

Sus Marcule!

Dina, dina dina da
Iar s'a supărat popa
Că nu i-a eșit soarta
Sa se ducă cu proasta.

Dina dina dina da
Vinul bun de Șiria
Cuțpana de Oraștie
Te arunca'n calicie.

Marcule cu blana neagră
Pune-ți căpastru sub barbă
Să ocolim țara 'ntreaga
Sa prindem pureci din iarba
Sa mai facem câte-o treba
Sa mai mărităm vre-o babă.

Și te-aruncă iac'asa
Pân' la Bârsan în Hamba
Mai promite-i vre-o tistie
Doar' sa lasă de Marie
Apoi sari ca un nărod
Pân' la Beu la Apold
Spune-i să se urce'n pod
C'o să-l muște vre-un zăvod.

Apoi dintr'o răsufare
Să te-arunci în Valea-mare
Unde-i Triponescu tare
Când îl plin la buzunare
Spune-i domnului numit
Să pornească la peșit
Caci prea rău s'a calicit
Dela doamna dă-l afară
Că-i destul de-alalta seara
Și doamna i-a domnului
Iară el al dracului.

Pe Vețan din percepție
Fă-l baiat de omenie
Ori perceptor în Birchiș
Ori Vlădica la Miniș
Ori fă-l în Bata notar
Că e mare liberal.
Lui Ilie Moldovan
Trage-i ștrafă pe suman
Trage-i o cruce pe spate
Spune-i multă sănătate
Spune-i că finanțu'n sac
A murit între tabac.

Beszterczei barosanul
Poarta dragostea cu anul

Câte-odata și bate pieptul
C'a făcut chiar pe agentul
Petrecând o noapte'ntreagă
A beut la bere neagră
Și-a cântat lângă taraf
Despre cinematograful
De vre-o săptămână doua
Mergând la Arad cu oua
Și-a luat cămașe nouă
Cravata guler înalt
Ca să fie elegant
Și-a plecat la colindate
Să vândă carbuni pe sate
Și-a vândut sau n'a vândut
Vin de Ghioroc a baut
Iar în tren și-a petrecut
Tragând sorți și-a uitat

[treaba

Și-a trecut chiar de Bârzava
Și-a pus bațu 'ntre picioare
Și-a sărit din tren pe foale
Ca să pice mai pe moale
Nu știu cum va fi picat
Dar la frunte-i însemnat
Dar de frunte ca de frunte
Fruntea a mai văzut multe
Dar mândra a fost frumoasă
Firateca și nervoasă.
Poleită și vopsita
Dar nu pentru el sortita.

Benceze cu buhele sale
A făcut ispravă mare
C'avea câte patru cinci
Buhe mari și buhe mici
Și buhoi de cei calici
Umbla cu scara prin sat.
Și le-aducea de mâncat
Pui de paseri și de cioară
Înșirați pe câte-o sfoară
Pui de găște de găini
Dela el dela vecini
Și atâta i-a hrănit
Până când s'au prăpădit
Dar atâta rău să fie
Că-i baiat de omenie
Iar când mai înghite hapul
Ii găsește doamna leacul
Și-l mai da de-a berbeleacul
Sau îl trimite la dracul.

Și Gherguța din Făget
Controlează-asa încet
Câte-o literă, câte doua
Câte șapte, opt și nouă
Câte-o carte, câte-o farba

Dar nu face nici-o treaba
Hornok e în agonie
Nu știe de calicie
Vrea să moară-așa încet
C'are barba de poet.

Oprean dela Margina
Mai miroase rochia
Pare că s'ar însura
Numai dac'ar cuteza
Iar Drăgila fără mila
Trage briciul pe tocila
Și'nvârtește de rotila
Când se bagă prin mocirla,
Mailander ne-a părăsit
De când s'a căsătorit

Și urât s'a rotunzit.
Hodi nu mai merge'n Radna
Iar Dragomirescu la Gladna
Kovács prinde pești din baltă
Fáj a szive câte-odata.

Dina dina lac-așa
Marcule nu mai juca
Caci unii s'or mania
Iar alții ne-o blestema.
Dar' atâta rau să fie
Pentru'un 'pic de calicie.
Spune-le că pentru'un ban,
O să-i mai joci înc'un an.
Cui nu-i place calicia
Trebue că e țigan.

Râpa și cu Onea

Râpa: Dabule ciocan vă-trai, mamăliga cu malai, că te fură și când n'ai și te cară fără cai, capeți sgâr-ciuri, guturai și n'ai cu-i să le mai dai, că hăi cu fețe a-lese s'au cărat la conghirese, se'nsoară și n'au mirese, a-dica s'ar însura, dar pute-rea nici ca-i vrea.

Onea: Ditai pralo hacana c'ar mânca dacă i-ai da și-ar lua și n'ar lua și-ar fura dac'ar afla, milioane barosan, c'ășa-i adetu'n ast an, ja la bengă chițoran, cucuruz dovleac bostan, ori

furi să te'nbogățești, ori pi-lești și cheltuești pân' a-jungi la Vacărești, unul fură la 'nchisoare, altul pe la monitoare și nu-i vâra la racoare, nici nu-i bate vezi că-i doare, dar noi când fu-răm un cal, merge vestea prin Ardeal, că ne prinde și ne leagă ba ne bate noaptea 'ntreagă, peste talpi și peste frunte să nu facă semne multe, ne poartă le-gați prin sat și ne spune c'am furat, ba ne pune să strigăm că mai mult n'o să furăm.

Râpa: Ha more gulaș a-braș, s'o ținut la Făgăraș conghires cu aldămaș și mai ceva raadaș s'a votat s'a hotărât, că nu-i lege pe pă-mânt, însă e o sfântă lege care ori-ce rău direge, însă va intra'n vigoare liberalii sa-l doboare din cârmă dela putere, caci s'au uns des-tul cu miere.

Onea: Valeo tului mama mea, liberalii vor cădea și-om veni noi chic sadea oala haia cu putere din care-o mâncat ei miere le-o ling de le-o dau spalată ca să pomenească odată, ca ce-i bun e de mâncat, ce sclipește-i de furat și-or fa-cut rău c'or lăsat, d'apoi lăzile de bani, le'mparțim între țigani să și-le unga cu miere, să țina păduchii 'n ele, le dăm legi de hale grele să facă țigari cu ele și facem în locul lor lege ca dela sobor lege bună pentru toți, pentru calici pentru hoți, pe hăl care fură bine n'o să-i facem de ru-șine, ba-i mai dăm ceva tistie, că-i baiat de omenie. Oare-o fi oare n'o fi și-o veni ori n'o veni rândul nost' la vânturat, de-o veni știu apriat ce votam și ce lucrăm, ce diregem ce stri-cam; jandarmii-i desfințam la 'nchisori o să-i băgam, ca prea mult batjocoresc neamul nostru țigănesc să vadă și ei odat' ca nu-i bine încuiat. Cățane și ar-mată nu mai ținem nicio-dată, baga seama numai bine ce lipsă ai de cătane, dacă nu te bați cu nime, popi și dascali nu ținem, pe notarași nu-i mai vrem sol-găbirai și fișpan, punem nu-mai de țigan. Las' pe mine ca ții-joc de-o să fuga ca de foc când m'or vedea barosan macara că sunt țigan.

Stan Pătitul

Matrăguna și Stereșoia: plantele necuratului, adică pungașii de pe trenuri, sau înmulțit foarte, pe meleagurile țării noastre.

Când nici nu mi-aș fi adus aminte mi-a recvirat pe tren în două rânduri, pe lângă alte hârtii din buzunar și atari bănișori.

A urmat a treia recvirație tot pe tren, dar de asta dată i-a eșit cu gol, căci în buzunarul unde a crezut că e portmoneul cu bani a fost legate numai un pachet de hârtii netrebnice, iar în launtrul acelor a plic pe care era scris 70.000 lei.

În plic însă în loc de 70.000 lei. — după cum credea pungașul a aflat următoarea scrisoare:

«Măi fiară spurcată! Ai gândit să-mi mănci sudoarea mea; să-mi faci săracie,

cum vei mai fi făcut și cu alții. Tu ești cea mai spurcată fiară de pe fața pământului, pentru că ești blastamat de Dzeu și de toată suflarea omenească, fiind că tu spurci cu piciorul și umbra ta pământul pe unde umbli.

Toți aceia pe cari i-ai pungașit și vrei ca să-i pungașești, îți dorim ca Dzeu să-te dea pe mâna diavolului, ca să te chinulască în viața asta, să te înzestreze cu toate boalele fără a le putea lecu, atât pe tine, pe copii, pe soție și părinți, de vei fi având. Afară de acestea, în toată ziua necuratul să te muncească de 7 ori, să ai adică, fras cu trânteli și călcătură de cea rea, din care să nu te poată scăpa nici doctorii nici preoții cu maslurile lor.

Neamurile și vecinii, ba chiar femeia cu pruncii tăi să te blastame, pentru năcazul și rușinea ce le-ai făcut ca pungaș.

Ani de zile să te înceapa vermii pe pat și aproape de ceasul morții să mori turbat, ca cânil ce mor de turbare.

Cei mai rai țigani ai satului, sau orașului, cari omoară pe alți câni, să te îngroape fără preot și copârșeu, în cimitirul unde se îngroapa și alte hoituri spurcate, iar la cap să-ți pună o piatră, pe care să fie scris: «Pungașul», ca astfel și după moarte, să-ți se dea cinstea, ce ți-ai câștigat în viața».

Ce obraz va fi făcut și ce va fi socotit spurcatul de pungaș cetind cartea, numai el va fi știind. Noi însă dorim ca de toți pungașii să se lipească acest blastam.

Dela Pui.

Să-ți șoptesc ceva...

Dedicată unuia dintre candidații la solgăbirărie în caz dacă vin „naționalistii” la „Putere” (Paște murgule iarbă verde).

Să-ți spui ceva ia'n ascultă:
Dacă tu în vreme scurtă
Te alegi «solgăbirău»
Știi, care e scopul meu?

Far' conclus, fără ședința
Eu mă mut la locuința
Și pentru niscai parale
Îndulcesc orele tale...

La iveală n,o să să iasă
Ca sunt «solgăbirăreasa»...
Și nu-i fi luat la goană,
C'oi fi numai «econoama»...

O vecină.

Urzică Scandalografescu

Ci-că decând Curentul s'a democratizat, toate interesele s'au capitalizat, capitalizate au adus dobânzi, iar capitaliștii au murit flămânzi. Ci-că de când batem drumul cătră poartă, ni-s'a dus pe gârlă sărăcia toată. Mult la mult se trage, apa curge'n tău, nu te 'ncrede'n oameni fără Dumnezeu. Asta ar fi „Motto“ fără motoare, pentru unii zgârciuri și dureri de foale, pentru alții chinuri și dureri prăjite, apă destilată la dureri de minte.

Trăiește undeva (locul nu impoartă) un individ mare și puternic, al cărui nume va fi scris (dacă n'a fost încă) în anuașele calicului calicit cu slove... bătrânești. Mare e, căci e mare, adecă înalt, iar puternic, pentru-că românul de jos e obicinuit a spune că... „li mare și tare“, iar dânsul, adecă dumnealui crede și presupune, ba chiar visează, că această zicală 'i-se păsăluște și lui, pardon domniei Sale. Acest cineva crede de multe-ori, că pământul se învârtește în jurul domniei Sale, însă eu nu pot crede astfel de nebunii.

Căci pământul se învârtește în jurul buricului pământului iar oamenii cărora li-se dă această numire, sunt mai mărunței; iar când îl cuprind furiile năbădăioase, cari se țin cam lanț de el, ar pretinde ca și oamenii să-i dea târcoale, să-l gugulească, să-l preamăreasă, căci doar' e român de vișă boierească.

Tare și puternic, mare și barosan cum este domnul individ din poveste, are mare trecere pe la trecători, deci se poate presupune, ba chiar crede că trece singur peste pod, peste punte, peste deal, peste vale și chiar peste fărâdelegile sale, iar cine e în stare să săvârșească atâtea minuni, poate cu tot dreptul s'aibe gărgăuni, poate'n toată ziua să-ți spună minciuni, ba să te trimită'n casa de nebuni.

Grădina lui taica Dumnezeu e mare și în ea sunt multe varietăți de vietăți iar între aceste sunt șute și cornute, dar cu două fețe par'că sunt mai multe, unele's cu coarne altele's cu lapte, unele cu blănuri, altele desmățate, sunt smei și balauri

chiar și câini turbați, unele dau carne, altele cărnați. Dar' să ne-arătăm și noi trecerea și să trecem la obiect, căci altfel ne va întitula Dr. Valer Pop de inobiectivi și când dânsul spune astfel de lucruri obiective, s'a dus oia dracului, iar dracul obiectiv s'a făcut călugăr la mănăstirea din Șeica-mare în mijlocul Banatului.

Domnul individ despre care intenționam să povăstăluiesc de meserie e mare măiestru de promisiuni și dacă ai dureri de măsele, de minte, de omenie sau de buzunar, fă o încercare și te adresează domniei dumisale, căci de sigur îți va spune „Las' pe mine“ — și poți lăsa în dragă voie, că-ți va trimite balsamuri și leacuri și-ți va trimite cu toată siguranța... numai... nu vor sosi până la Paștile cailor, căci le trimite recomandate, cu mandat francat și nespălat. Dacă aude, că nu ești mulțumit cu simbria, îți trimite gratuit un „Las' pe mine“ — iar dacă te-a călcat vecinul pe bățături, dă-l numai pe mâna domnului individ și las' pe mine dacă nu-l aghiustează cu o informăluială de se duce vestea... dracului. Și așa mai departe.

pentru conf.

Gh. Scandalografescu
slugă la doi stăpâni.

Sărăcie lucie

Am un Leu, ba am avut
Nu-l mai am, că l'am pierdut
Am doi cai și patru boi
Am car, plug, am vaci și oi
Am nevastă, și moșie
Am destulă avuție
Adecă nu-i chiar așa
Bine-ar fi dac'aș avea
Inșă-i rău că n'am nimic
Și sunt doar un biet calic.

Chlmu.

S'a dus

S'a dus zăpada albă
De pe întinsul țării
Din nou ne bate nasul
Aroma primăverii.

S'a dus zăpada albă
Cu visurile grele
Și bietul Mihalache
Încă nu-i la putere.

S'au dus chiar stâlpii țării
La Londra și Berlin
Și-au spus că 'n România
E jale și suspin.

Au spus că șobolanii
Le-au ros doar' și sumanul
Și-i amăgesc într'una
Că vor pleca la anul.

Dar trece anul și-altul
Se pune 'n locul lui
Și nu pleacă Vintilă
Cu ceata dumnului.

Să vină Mihalache
Cu partizanii săi
Să ne croiască drepturi
Să ne croiască Lei.

Să dreagă dregătorii
De ori și unde-afară
Căci și țaranul poate
Fi domn la noi în țară.

Chi... țoran.

Se fură

Se fură pretutindeni
Se fură cu duiumul
Eu fur, tu furi, el fură
Furăm toți pân' la unul.

Unul fură cu sute
Altul cu milionul
De-l prinde e de vină
Sau el sau ghinionul.

Românul are însă
O frumoasă poveste

Ce zice că se fură
Numai de unde este.

Nu-i tocmai lucru mare
Să furi de unde este
Știu eu altă zicală
Știu eu altă poveste.

Acela-i astăzi hoțul
Cel demn de brânșa lui
Care știe să fure
De-acolo... unde nui.

Tatăl nostru

zis de un naționalist.

În numele lui Maniu, Mi-
halache și a lui Vaida Voe-
vod. Amin.

Tatăl tuturor nevoiașilor,
care-le ești pe pământ sfin-
țescă-se numele tău.

Fie după voia ta, și a tu-
tutor naționaliștilor, să cadă
guvernul lui „Vintilă”. Și a-
tunci precum în cer așa va fi pe
pământ. Pâinea noastră cea
de toate zilele dăne-o nouă,
și nu lăsa să ne-o fure șo-
bolanii, mântuește țarinile și
casele noastre de ei. Că ție
îți este destinată țara cu bo-
gățiile ei, și puterea cu care
ai putut să rezisti, tuturor
șobolanilor în parlament.

Amin.

Știri telegrafice

Agencia: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Avrig. Înainte de Pogorârea
Duhului Sfânt s'a pogorât în ho-
telul Fanii Intunecăta Neînțele-
gere între oficioși și cobloși a-
mestecându-le limbile mai rău ca
la Turnul Vavilonului. În loc de
limbi de foc s'au pogorât asupra
apostolilor spiritului cuțite și bo-
lovani.

Avrig. Repararea bisericii a
costat câteva sute de mii de Lei
însă lăcatul a rămas tot nerepa-
rat, așa că credincioșii știu cum
întră în biserică, dar de ieșit nu
mai știu cum, riscând ca să de-
vină lilieci.

Pui. Un astronom anonim a
descoperit un nou „Lucefăr”,
(mai bine zis: Lucifer) pe me-
leagurile Puiului. Această inte-
resantă planetă este la o înde-
părtare de 1.000.000 de miliarde
de mile de astrul numit „sinceritate”
și la o înzecită îndepărtare
de steaua dreptății, ea se învâr-
tește în jurul osiei sale și cade
în zodia „mincinosului” și s'a
poreclit de „naționalist”. Pe noi
astronomii Calicului puțin ne im-
poartă circumstanța că de câte
ori nepraznica planetă se învâr-
tește în jurul osiei sale, și că s'a
poreclit de „naționalist”, dar ne
impoartă mult împrejurarea că ea
se învârtește câte-odată în jurul
caracterelor nepătate, în jurul u-
nor bărbați onești, neamului, că
este lipsită de cel mai elementar
afond dând informații ignomi-
noase și neverosimile la Sula
«Dreptății» spunând că, „mlădița
familiei averescane semnează ar-
ticole de preamărire făcute de
altul” etcetera. Aceste minciuni
a-le astrului mă fac a implora
darul Duhului necurat asupra gla-
vei d-sale, că doară, doară își va
schimba natura. Facem cunoscut
că marele astronom Dr. Spaimă a
plecat cu balonul ca să facă cerce-
tări științifice asupra acestei pla-
nete să-i studieze mai de aproape
figura, caracterul și activitatea, ca
apoi la timpul său să putem înfă-
țișa celor interesați în nerușinata
ei golătate. Iar până atunci nu-
mai atât: Rogu-te să fii pe pace,
Năpraznicule astru, Larmă mare
tu nu face, Să n'o pățești aspru!
Salutare.

Pui. Coconașilor Benő și Sa-
nyí. Fiindcă vă urcați noaptea
pe la geamurile oamenilor ca
niște „ucigăicrucea”. Vă sfătuiesc
să vă cumpărați tămăie și să vă
afumați la picioare ca să vi-se
urce dracu în cap, iar când a
ajuns în cap, da-ți cu el de pă-
rete, să-se spargă, astfel va scăpa
dracu și din cap, iar dacă dracu
va ajunge la fericirea să scape
de voi, norocul lui. Salutare.